

Haber-Yorum

İran Gerçekten Zahedi Suikastının İntikamını Alacak mı?

Haber:

İran, Suriye ve Lübnan'daki Devrim Muhafızları Kudüs Gücü komutanı Tuğgeneral Muhammed Rıza Zahedi ve bazı üst düzey yardımcılarını düzenlenen suikasta uygun yanıtla karşılık vereceğini duyurdu. Yahudi varlığı bu suikastı, bu ayın başında Suriye'nin başkenti Şam'daki İran konsolosluğu merkezini bombalayarak gerçekleştirdi.

Yorum:

Son yıllarda Yahudi varlığı, Suriye'deki İran askeri hedeflerine yönelik onlarca saldırı gerçekleştirerek İranlı milisleri, özellikle de Lübnan'daki İran partisine yönelik askeri komutanları, askeri merkezleri ve askeri malzeme konvoylarını hedef aldı. Ancak bu saldırı, hedeflenen şahsiyetin boyutu bakımından daha öncekilerden farklılık göstermektedir; zira hedeflenen şahsiyet, Kudüs Gücü'nün ikinci komutanı ve Amerikan kuvvetlerinin 2020'nin başlarında Kudüs Gücü komutanı Kasım Süleymani'ye suikast düzenlemesinden bu yana suikasta uğrayan İran'ın en üst düzey askeri şahsiyetidir. Ayrıca bu saldırıda yeni olan, uluslararası normlara göre İran toprağı olan İran konsolosluğunun hedef almasıdır ki bu da saldırının bizzat İran topraklarının bombalanmasına benzediği görülmektedir. Ayrıca bu saldırı, Netanyahu hükümetinin İran'ı ya da en azından ona bağlı milisleri, Yahudi varlığını savunmak için ABD'nin de dahil olacağı geniş bir bölgesel savaşa çekme girişimi kapsamında Yahudi varlığının başta Lübnan olmak üzere İran'a sadık gruplara yönelik gerçekleştirdiği bir dizi saldırının ardından geldi. İran'ın, Netanyahu hükümetinin kendisini geniş çaplı bir savaşa çekme girişimlerini engellemek için bölgedeki milislerine, özellikle de Lübnan'daki partisine askeri tepkilerini düşük tavanda tutmaları talimatını verdiği gözlemlendi ve -hâlâ da öyledir!- Bu gruplar, Yahudi varlığının on binlerce Gazzeliyi öldürdüğü ve yaraladığı ve Gazze Şeridi'ni yok edip halkını yerinden ettiği katliamların üzerinden yarım yıl geçmesine ve yüzlerce İranlı parti savaşçısının öldürülüp yaralanmasına ve bu altı ay içinde Lübnan ve Suriye'deki birçok askeri tesis ve merkezlerinin tahrip edilmesine rağmen İran'ın direktiflerine uymaktadırlar. Dolayısıyla İran'ın bu tutumu, Amerika'nın bölgedeki savaşı önleme tutumuyla tutarlıdır; zira Amerikan yönetimi şu anda mücadele ettiği başkanlık seçim sezonunda kendisinden kaçınması gereken bir çıkmazın içine girmiştir. Buna ek olarak tıpkı diğer bölge rejimlerinin karşılığını beklediği gibi İran'ın da kendisinden payına düşeni beklediği bölgeye yönelik yeni bir düzenleme çerçevesinde Amerika-İran-Körfez anlayışlarına dair birtakım kanıtlar ortaya çıkmaktadır! Çünkü Netanyahu bizzat kendisinin, partisinin ve siyasi çizgisinin bu anlayışların kurbanı olacağını biliyor; bu yüzden bir yandan Gazze savaşını uzatıp Gazze Şeridi'ni tasfiye etmeye ve varlığını sona erdirmeye çalışarak durumu tersine çevirmek için her türlü çabayı gösteriyor; diğer yandan da bölgesel bir savaşı ateşleyerek kartları yeniden karıyor. Bu durum, ABD Başkanı Biden ve demokrat yönetiminin, son günlerde Netanyahu'ya yönelik tehdit ve yıldırma noktasına ulaşan öfkesini açıklıyor.

Bu suikast operasyonunda yeni olan şey, İran yöneticilerine yönelik provokasyon ve hakaret düzeyidir; bu da iddialarına göre onları utandırmakta ve onları, saldırganlığa hak ettiği şekilde karşılık vermekle tehdit etmeye zorlamaktadır. Peki İran, gerçekten karşılık verecek mi? Ve bu tepkinin doğası ve beklenen boyutu ne olacak?

Bu da İran'ın daha önceki yıllardaki sicilinin, varlığın İranlı grupların yerlerini ve konvoylarını bombalamakla, askeri liderlerini hedef almakla dolu olduğunu ve İran'ın bu saldırıları görmezden geldiğini veya bunlara, düşmana zarar vermeyecek sınırlı ve şekli operasyonlarla karşılık verdiğini ve her zamankinden biraz daha sert de olsa sınırlı ve şekli bir yanıtta daha fazla bir şey olmayacağını göstermektedir. Bu suikast, Trump'ın o dönemde

İran yöneticilerinin burnunu sürttüğü gibi ağır bir darbe olmasına rağmen Kasım Süleymani suikastına yönelik sergilenen tepki bizden çok uzak değildir.

Humeyni'nin İran'ı hiçbir zaman Yahudi varlığının gerçek düşmanı olmadı, aksine geçen yüzyılın seksenli yıllarında Irak'la yaptığı savaş sırasında Yahudi varlığından silah temin ettiği kanıtlanmıştır. Dahası yıllarca "Amerika Büyük Şeytandır" sloganını atan, sonra da bundan vazgeçen İran, hiçbir zaman Amerika Birleşik Devletleri'nin gerçek bir düşmanı olmamış, aksine büyük dönemeçlerde ona büyük bir destek olduğu ve ganimetten payını alma ümidiyle her zaman ABD'nin bölgedeki politikasının yörüngesinde döndüğü kanıtlanmıştır. Yine Amerika'nın Afganistan'ı işgalinde, Irak'ı işgalinde, Suriye halkının tiran Beşar'a karşı devrimine saldırısında ve aynı şekilde Yemen'i bölme planında onu desteklemiş olup şimdiki tutumu da Amerika'nın Gazze savaşına yönelik tutumuyla büyük ölçüde tutarlıdır. Dolayısıyla İran, Gazze halkına yönelik saldırıları önleyecek bir yardım sağlamadığı gibi kendisinin ve takipçilerinin işgal varlığını ortadan kaldırmak için beklediklerini iddia ettikleri tarihi fırsatı, Aksa Tufanı operasyonu ve işgalci varlığın kargaşa içinde olduğu günde de yakalayamamıştır.

Açık olmayan gerçek şu ki Gazze'nin yıkımı ve işgalci varlığın Gazze Şeridi'nde yürüttüğü imha savaşı, İran yöneticilerine hiçbir şekilde zarar vermemekte, aksine Yahudi varlığının Gazze Şeridi'nde yaptıkları daha önce de olmuştur; zira İran, Amerikalılarla Irak'ta savaşa başladığında bundan kat kat daha iğrenç bir durumun içinde olmuştur; Suriye halkına yönelik savaşa katılmış ve yıkım, katliam, yerinden etme ve işgal gibi korkunçluklar işlemiştir; dolayısıyla tarihi süreçte, bir milyondan fazla Suriyelinin ölümüne ve yarısından fazlasının yerlerinden edilmesine yol açan suç eylemleri yoluyla bölgenin kimliği değiştirilmiş ve tarihi kentleri yok edilmiştir.

Yahudi varlığı ile İran arasında on yıllardır devam eden sınırlı çatışmalara gelince; bunlar iddia ettikleri ve bazılarının zannettiği gibi bir varoluş çatışması ya da mutlak bir düşmanlık değildir; aksine bu, sadece orada burada nüfuz sahibi olmak için yarışan iki bölgesel güç arasındaki bir çatışmadır. Bu çatışma, aynı zamanda bölgedeki Amerikan politikasına da hizmet etmektedir. Dolayısıyla Amerika, bazen Yahudi varlığını destekliyor, bazen diğer bölgesel güçlerle yaptığı gibi örtülü olarak İran'ı destekliyor ve kurnaz bir politikayla, bölgedeki çıkarlarını elde etmek ve onun üzerindeki hegemonyasını sürdürmek için bölgedeki güç dengesini koruyor.

Bölgedeki Amerikan nüfuzunun kökünü kazımaya ve bölgeyi uluslararası suç sisteminden kurtarmaya muktedir olan tek siyasi proje, ulusal ve bölgesel sınırları aşan bir projedir; zira bu proje, tüm bölge halkını İslam ve Hilafet Devleti'nin sancağı olan tek bir sancak altında toplama gücüne sahiptir; çünkü bu, ümmetin akidesine, kimliğine, medeniyetine ve dünya görüşüne dayanan tek siyasi projedir. Mezhepçi, ırkçı ve milliyetçi temeller üzerine kurulmuş olan İran ise geçmişi itibarıyla bu şerefe nail olmaya kesinlikle aday değildir, aksine o bu ideolojik karakteriyle kendisini, daha fazla bölünme, ayrılma ve parçalanma tohumları ekerek kafir sömürgecilere yardım etmeye mahkum etmiştir. Nitekim ABD, fitneyi alevlendirmek ve ümmetin muhlis halkının, sömürgecilikten kurtulmak, orada İslami hayatı yeniden başlatmak ve İslam ümmeti için kapsayıcı bir devletin çekirdeği olması amacıyla sürekli olarak kendisine güvendiği Doğu Akdeniz bölgesinin temellerini baltalamak için İran yöneticilerinin tarihi Safavi devletini, hatta Pers imparatorluğunu yeniden canlandırma ve bölgedeki nüfuzunu genişletme hayallerinden yararlanmıştı.

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"Muhakkak ki Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler." [Yusuf 21]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahmed El-Kasas